

konsekvens udover pæne eller rettere sagt skarpe ord i forhold til samarbejdet med Rusland?

Kl. 10:54

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning til hr. Frank Aaen fra hr. Søren Espersen.

Kl. 10:54

Søren Espersen (DF):

Det bliver ganske kort. Der blev fra ordførerens side sagt noget om Burma osv., og der kom en hel masse med, hvornår der sker konsekvenser. Er det ordførerens helt seriøse opfattelse, at der skal indføres sanktioner over for Rusland?

Kl. 10:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:54

Frank Aaen (EL):

Jeg prøvede i første omgang at gøre opmærksom på, at når det er et fattigt land, hvor vi ikke har nogen handelsinteresser overhovedet, er vi ikke bange for at skrue bissen på. Så får den bare, og vi går ned i EU og siger, at vi ønsker endnu skrappe sanktioner. Men når det drejer sig om et stort, mægtigt land som Rusland, hvor vi har store økonomiske interesser, snakker vi bare, og så sker der ikke noget.

Jeg kom jo med det forslag, at man kunne sige til Rusland: I kan ikke blive medlem af verdenshandelsorganisationen, hvis ikke der bliver rettet op på demokrati og menneskerettigheder i Rusland. Det er noget, de kan forstå, for det vil ramme dem på pengepungen. Og hvis der er noget, Putin og oligarkerne i Rusland kan forstå, er det noget, der koster penge.

Kl. 10:55

Formanden:

Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger, så tak til hr. Frank Aaen. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 10:55

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke undlade lige at koble mig på den sidste ordveksling og sige, selv om det ikke er særlig pænt at sige det: Tænk, hvis hr. Aaen havde holdt en sådan tale over for Sovjetunionen i 1980'erne. Det var vist nærmest utænkeligt. Men lad det ligge.

Selvfølger har det da konsekvenser, når Rusland ikke spiller med. Hr. Frank Aaen må da være opmærksom på, at den aftale med de fire rum, som er på bordet mellem Rusland og EU for tiden, jo ikke er blevet indgået, bl.a. fordi vi ikke kan blive enige om menneskerettighedsdia-

logen. Hr. Frank Aaen bør også være opmærksom på, præcis som hr. Niels Helveg Petersen og jeg er enige om – hr. Mogens Lykketoft nævnte det også – at EU er et meget afgørende værktøj i denne dialog med Rusland. Altså, økonomiske sanktioner mod Rusland ville jo nok ikke være meget værd, men i den nye store samarbejdsaftale lægger Danmark jo, som jeg sagde i min tale, meget vægt på, at menneskerettigheder og demokrati spiller en rolle for, at man kan indgå sådan en aftale.

Dialogen føres på mange måder. Vi har en menneskerettighedsdialog mellem EU og Rusland to gange om året, og det har bl.a. ført til, at den række af domme, der er faldet ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg, jo rent faktisk nu fører til, at der udbetales de erstatninger, som domstolen har pålagt Rusland at betale. Der er afsagt 449 domme vedrørende Rusland, og der verserer for øjeblikket 24.500 sager vedrørende Rusland ved Menneskerettighedsdomstolen. Denne store pukkel af sager er jo grunden til – og det var det, jeg svarede hr. Niels Helveg Petersen angående domstolen – at der er udarbejdet en ny protokol nr. 14, som skal effektivisere domstolens arbejde, præcis fordi der ligger en kæmpe pukkel fra Rusland. Men desværre er det sådan, at mens Ruslands regering er indstillet på, at protokol nr. 14 skal efterleves og ratificeres, har Dumaen – det såkaldt demokratiske organ – stoppet arbejdet med det.

I forhold til Rusland har EU rejst en række emner bare på de seneste møder. Et af dem er ngo-loven og dens bemyndigelse til at begrænse eller lukke ngo-aktiviteter og de store administrative byrder, som pålægges ngo'er i forbindelse med registrering og rapportering. Det er det, vil jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, som vi skal have med ind i billedet, når vi skal vurdere, hvordan vi bedst kan hjælpe. Vi skal jo passe på, at vi ikke hjælper ngo'erne ved at lukke dem. Den risiko, vi ser, er, at hvis vi lukker danske penge ind i ngo'erne, kan vi altså være med til at lukke dem, fordi det bliver brugt som begrundelse. Det er det, vi ser med British Council for øjeblikket. Det er dybt beklageligt, men sådan er det.

Jeg har dyb sympati for de grupper, som hr. Holger K. Nielsen nævnte. Jeg har selv tilbragt en uge sammen med studentermøderne og med Memorialfolk i Moskva – ikke for nylig, men før jeg blev minister – fordi jeg dengang blev inviteret til møder med dem. Jeg var til møder med dem en hel uge, og jeg er enig med hr. Holger K.